

om, hvorvidt der ved denne Lejlighed er Mulighed for, at den nævnte Skuepiller kunde knyttes til Teatret som Sceneinstruktør, hvis han overhovedet vil det, eller hvis det ikke paa nogen Maade lader sig gøre, om der da er Udsigt til, at han i hvert Fald ikke tabes for det fgl. Teatret for denne Post, hvis der maatte senere kunde gives Lejlighed til, at han kunde overtage den. — Der var et andet Punkt, jeg gerne vilde berøre ved denne Lejlighed, og det er Spørgsmaalet om de aandsvage. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) i, at vi her som i saa mange andre Tilfælde ere inde paa en meget kostbar Vej; og selv om noget kan være fortræffeligt i og for sig, er det klart, at alle disse Spørgsmaal ere relative og maa ses i Forøning med det store Hele og maa ses i Forøning med de Beføstninger, der overhovedet kunne anvendes til humane Formaal. Det er min Overbevisning, at det er urigtigt at samle saa store Kræfter paa et enkelt Punkt og derved tvinges til at forjømme andre. Vi ere ude paa saadanne Veje med Hensyn til Forsørgelse af findsyge, Alderdomsforsørgelse og Forsørgelse af aandsvage med videre, at det er klart, at en Begrænsning maa der til. Man kan ikke realisere Idealet fuldt ud paa alle disse Omraader, det er komplet umuligt. Og navnlig, hvis vi saa vanskelige økonomiske Tider, er det tydeligt, at Kommunerne ville blive i højeste Grad betænelige ved alle disse Udgifter. Og det nytter ikke, at man udtaler, at Anstalterne ere der, og naar Pengene en Gang ere lagte ud, have Kommunerne den Fordel, at de kunne saa anbragt deres aandsvage paa disse Anstalter. Nej, der skal betales betydeligt dertil, 4 a 600 Kr. om Aaret, og det er jo dog ikke noget aldeles forsvindende. Og derfor foreskommer det mig, at det vilde have været heldigt, om man i den Henseende havde modereret sig noget mere, end man har gjort ved Opførelsen af Ebberødgaard. Den har kostet ca. 800,000 Kr., og deraf har man faaet eller selv ejet 350,000 Kr. Hvorfor ere nu egentlig alle de andre Penge komne? Det er ikke oplyst i den Beretning, som er omdelt fra Bestyrelsen, de maa jo være laante eller midlertidig tilvejebragte. Mærkeligt nok er det slet ikke omtalt. Vi

kunne imidlertid være ganske sikre paa, at naturligtvis bliver det Staten, der kommer til at betale disse Penge paa den ene eller den anden Maade. Den højtærede Minister ryfter paa Hovedet, og den højtærede Minister mener altsaa, at det ikke bliver Staten, men det kunde dog interessere mig at vide, om Staten er sikker paa ikke at komme til at betale disse Penge, hvis f. Eks. Kommunerne finder det for dyrt at anbringe de aandsvage paa disse Anstalter, og Antallet af betalende altsaa bliver mindre, end det er nu. Det kunde interessere mig at vide, hvorledes dette store Beløb da skulde staves til Veje. Det foreskammer mig, at den Beretning, som er omdelt — det er for øvrigt kun et Særtryk af et Blad „Illustreret Tidende“ — netop viser, at man har villet skabe noget overordentlig fortræffeligt, men at vi som sagt ere komne ind paa en overordentlig kostbar Vej. Af denne Beretning og af en anden Beretning, som jeg ikke er indrer, hvor jeg har set, men som vel ligeledes har været omdelt, om Ebberødgaard, fremgaar det, at det for Øjeblikket er 50 Funktionærer og 202 aandsvage eller Alumner, som de kaldes — det er jo uundværdigt, at al Ting hæves op i den højeste Potens. Der er altsaa 202 Alumner paa Ebberødgaard, og de betjenes af 50 Funktionærer, det vil sige: 1 Funktionær for hver 4de aandsvage. Ganste vist er der Blads til ca. 400, og det maa antages, at selv om en Del af Funktionærerne ere faste og ville være der under alle Omstændigheder, maa der en Del flere Funktionærer til, naar Anstalten er fuldt besat, nemlig de, der særlig skulle tage sig af de aandsvage Børn. Man kan altsaa nok gaa ud fra, at der maatte ca. 20 Funktionærer til, hvis Antallet var fuldt, og det bliver altsaa ca. 70 Funktionærer for 400 aandsvage. Det er et overordentlig kostbart Apparat, og jeg tilstaar, at selv om man ogsaa anbringer de aandsvage saa godt, at det er givet, at det ikke kan blive bedre, saa er det utvivlsomt, som ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds nævnte, at mange af dem lige saa godt og meget billigere vilde kunne blive i deres eget eller andre private Hjem. Jeg har set ikke saa Tilfælde, hvor disse aandsvage have været saa afholdte af Forældre eller af Børn, de havde leget